

Dobrý den, chtěla bych vyslovit pochvalu a poděkování vrchní sestře paní Šárce Lhotkové za úžasný přístup k pacientkám. Dne 25. 7. jsem v 7 hodin ráno nastoupila na malý zákrok (pod krátkodobou narkózou) a neměla jsem z toho vůbec dobrý pocit. Hned u dveří se mě chopila paní Lhotková, vše mi vysvětlila, jak bude den probíhat, a byla neuvěřitelně milá a empatická, navíc se smyslem pro humor. To jsem ještě nevěděla, že to není běžná řadová sestra, chovala se lidsky a kamarádsky. A to jí vydrželo po celou dobu, co jsem s ní měla co do činění. Ostatní sestřičky z oddělení byly také fajn, ale paní Lhotková je čímsi převyšovala. Posléze se mi povedlo na její visačce zjistit její jméno a pak také, kdo je. Chci tedy touto cestou sdělit, že jsem se díky ní (ale i jejím kolegyním) u Vás na klinice cítila pomalu jako v hotelu (i strava byla výborná, vzkaz do kuchyně). Sice doufám, že nebudu muset žádný zákrok u Vás (ani jinde) v nejbližší době už absolvovat, ale pokud ano, půjdu k Vám bez obav, takový personál mohou ostatní nemocnice jen závidět.

Mrzí mě, že píši více než s měsíčním odstupem, ale to je kvůli dovolené a navýšení mých pracovních povinností. Jsem moc ráda, že jsem se k tomuto dopisu konečně dokopala :-). Vím, že paní Lhotková to nedělá kvůli pochvale, nebo odměně, cítím, že ona má prostě takovou lidskou povahu, nicméně, je-li to možné, snažte se jí udržet na její pozici, je člověkem na svém místě a zaslouží mimořádné ocenění.

A věřím, že i přes tento skvělý přístup personálu máte spíše problém s řadou stížností, to už je v naší české nátuře, stěžovat si. Tak doufám, že Vás můj dopis trochu potěšil a že není ojedinělý, vrchní sestře vyřidte mé upřímné DĚKUJI a mějte se tam moc hezky a držím palce, abyste udrželi tuto vysokou laťku tam, kde je.

